

A Salgótarjáni Járásbíróság () által képviselt OTP Faktoring Zrt. (1066 Budapest, Mozsár utca 8.) felperesnek – dr. Gönczy László (1027 Budapest, Margit krt. 54. III/1. szám) ügyvéd által képviselt () szám alatti lakos) alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét **elutasítja.**

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 28.640.-Ft (azaz: Huszonnyolcezer-hatszáznegyven forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Balassagyarmati Törvényszékhez. A fellebbezést a Salgótarjáni Járásbíróságon kell írásban 3 példányban benyújtani, vagy szóban jegyzőkönyvbe mondani.

Fellebbezésnek az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására **hivatkozással van helye.** Lényeges eljárási szabálysértésnek az olyan jogszabálysértés minősül, amelynek az ügy érdemi elbírálására kihatása volt.

A fellebbezést a másodfokú bíróság hivatalból elutasítja, ha a fellebbezés nem az elsőfokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással került előterjesztésre. Azonban ezen elutasításnak nincs helye, ha a fellebbező megjelöli, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtti eljárás mely mozzanatát tartja jogszabálysértőnek, illetve azt, hogy az ítélet álláspontja szerint mely jogát vagy jogos érdekét sérti.

A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs. E tilalom nem érvényesül, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az elsőfokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértésére vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, azonban a felek bármelyikének kérelmére tárgyalást tart. E kérelmet a fellebbező fél a fellebbezésében, illetve az ellenfél csatlakozó fellebbezésének kézhezvételétől számított 8 napon belül, a fellebbező fél ellenfele, pedig a fellebbezés kézhezvételétől számított 8 napon belül terjesztheti elő. E határidő elmulasztása esetén a határidő utolsó napjától számított 60 nap elteltével igazolási kérelem akkor sem terjeszthető elő, ha a mulasztás csak később jutott a fél tudomására vagy az akadály csak később szűnt meg.

I n d o k o l á s :

A bíróság a pert a kisértékű perek szabályai szerint folytatta le és az alábbi tényállást állapította meg:

Alperes 2008. május 23. napján tartozásrendező kölcsönt igényelt a felperes jogelődjétől, az OTP Bank Nyrt.-től.

484.235.-Ft-ot igényelt CHF pénznemben 60 hónapos futamidőre

- 11720056-98017002-50465690,
- 11741000-98021000-38763902,
- 11741000-98021000-13502676

számú kölcsönökből fennálló teljes tartozása kiváltására.

Miután az OTP Bank a kölcsönigénylést elbírálta, az alperes és a felperes jogelődje 2008. május 23. napján megkötötték a tartozásrendező kölcsönt.

A kölcsönszerződés alapján a felperes jogelődje az alperes részére 60 hónap futamidőre 3.221,58 CHF összegű kölcsönt folyósított, mely az OTP Bank által a szerződéskötés napján jegyzett devizavételi árfolyam alapján számítva 484.235.-Ft volt.

Az alperes a kölcsönt 2008. június 15. napjától havonta minden hónap 15. napján esedékesé váló 86,39 CHF összegű részletekben tartozott törleszteni a lakossági folyószámlájáról, egészen 2013. május 15. napjáig. A kölcsön összege után az alperes évi induló 16%-os mértékű ügyleti kamatból és évi 3%-os mértékű kezelési költségéből álló hiteldíjat, késedelmes fizetés esetén pedig az OTP Bank Nyrt. hatályos hirdetményében meghatározott, a kikötött ügyleti kamaton felül az esedékességtől a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat egyharmadával megegyező mértékű késedelmi kamatot is tartozott megfizetni (THM: 23,22%).

Az alperes a szerződés aláírásakor tájékoztatást kapott a devizaárfolyam változásából eredő jogkövetkezményekről is. E körben az alperes elismerte, hogy tudomással bír arról, hogy a deviza árfolyama „napról napra változik, bármilyen arányban és bármilyen mértékben”, ezért az esedékesség napján fizetendő törlesztőrészlet forintösszege előre nem megállapítható.

A kockázatteltáró nyilatkozatban az alperes tudomásul vette azt is, hogy amennyiben a folyósítás napján érvényes árfolyamhoz képest a forint árfolyama gyengül, a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentős mértékben is emelkedhet.

Az alperes és a felperes jogelődje 2010. július 16. napján módosították a személyi kölcsönszerződést, melynek értelmében az alperes 2010. augusztus 16. napjától 6 hónapon keresztül nem az eredeti szerződésben rögzítettek szerint, hanem fix havi 9.000.-Ft-tal köteles teljesíteni azzal, hogy a törlesztés felfüggesztés időtartamával a futamidő meghosszabbításra kerül, így a szerződés lejáratára 2013. november 15. napja.

A módosítás tartalmazta azt is, hogy az aláírás időpontjában az alperesnek fennálló hátralékos tartozása hozzáadásra kerül a fennálló tőketartozáshoz és a bank jogosult az üzletszabályzatban meghatározott mértékű késedelmi kamatot felszámítani.

Alperes a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperes jogelődje 2011. október 6. napján a kölcsönszerződést 2011. október 24. napjára felmondta. A felmondásban rögzítést nyert, hogy az alperes hitelszámlájának egyenlege a felmondás időpontjában 2.068,63 CHF és járulékai.

Ezt követően az OTP Bank Nyrt. 2011. november 11-i pénzügyi fordulónappal a 2011. november 22. napján kelt engedményezési szerződéssel az alperessel szemben fennálló követelését jelen per felperesére engedményezte.

Az engedményezés tényéről a felperes jogelődje a felperest ajánlott küldeményben értesítette.

Az engedményezési nyilatkozatban tájékoztatta az alperest arról, hogy a követelés összege 2011. november 11. napján:

	CHF	HUF
tőke	1.994,17	495.093
kamat	79,25	19.675
késedelmi kamat	10,70	2.656
költség és egyéb jutalék	29,50	7.324
Összesen:	2.113,62	524.748

Az OTP Bank felhívta az alperest arra, hogy 2011. november 11. napjától kötelezettségének az engedményes felé tegyen eleget.

Az engedményezést követően a felperes 2011. december 6. napján, 2012. január 9., január 18., február 29., március 28., szeptember 7., szeptember 25., november 9., december 10. napján, 2013. január 10. napján tartozása rendezésére szólította fel az alperest, illetve részletfizetési megállapodást kezdeményezett, azonban az alperes nem vállalt részletfizetést.

Az OTP Bank a 2014. évi XL. törvény alapján eleget tett elszámolási kötelezettségének az alperes felé. Ugyanakkor felperes a 2015. évi CXLV. törvény alapján forintosította a perbeli követelést a törvény szerint rögzített árfolyamon (287,22 Ft /CHF). Az erről szóló értesítést az alperes 2016. január 29. napján vette át, azonban a jogszabályban foglalt 30 napon belül nem kérte a forintosítás mellőzését, így az átváltás hatálya 2016. január 1. napjára visszamenőleg állt be. Erre figyelemmel a felperes az alperes tartozását forintban tartja nyilván.

Miután az alperes a fizetési kötelezettségének továbbra sem tett eleget, a felperes 2016. június 13. napján fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemmel fordult a közjegyzőhöz. Dr. Bereczki Zsigmond közjegyző Kjö.34015 /Ü/30749/2016/2. szám alatt fizetési meghagyást bocsátott ki az alperessel szemben 572.766.-Ft tőke és járulékai megfizetése iránt. Kérelmét azzal indokolta, hogy az alperes a 117410009802-620000619670. számú lakossági folyószámla szerződésből eredő tartozását nem rendezte.

Alperes a fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt, melyben a követelés összegszerűségét vitatta, mondván, az túlzó.

Felperes az alperes ellentmondására figyelemmel előterjesztette a kereseti kérelmét, melyben

- 572.766.-Ft tőke, valamint a tőke után 2011. november 12. napjától a kifizetés napjáig a Ptk. 301.§ (3) bek. szerinti a szerződéses (17,75%) és a törvényes mértékű – a késedelemmel érintett naptári félévet első napján érvényes jegybanki alapkamat egyharmadával megegyező – késedelmi kamat együttes összegéből álló késedelmi kamat, továbbá a tőke után 2011. november 12. napjától a kifizetés napjáig évi 3,6% mértékű kezelési költség,
- 22.762.-Ft összegű lejárt és meg nem fizetett ügyleti kamat,
- 232.550.-Ft összegű lejárt és meg nem fizetett késedelmi kamat,
- a közjegyző által kibocsátott fizetési meghagyásos eljárásban lerótt 17.183.-Ft eljárási díj, 14.319.-Ft jogtanácsosi díj, peres eljárásban lerótt 17.200.-Ft eljárási illeték, valamint

• a peres eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A bíróság a P.20.730/2016. szám alatti eljárást megszüntette a Pp. 321/A.§ (2) bek. a) pontja és a (3) bekezdésre hivatkozással azzal, hogy a felperes a keresetlevelet 2016. augusztus 25. napján postai úton terjesztette elő, holott azt kizárólag elektronikusan tehette volna meg.

Felperes fellebbezése folytán a Balassagyarmati Törvényszék 2.Pkf.20.893/2016/3. számú végzésével a bíróság permegszüntető végzését hatályon kívül helyezte és a bíróságot az eljárás folytatására utasította.

A P.21.191/2016. szám alatti eljárásban az alperes nem vitatta, hogy a felperes jogelődjével kölcsönszerződést kötött. Előadta azonban, hogy a felperes jogelődjétől írásbeli felmondást nem kapott. E tekintetben az alperes álláspontja az volt, hogy csak a tértivevénnyel igazolt felmondás az, ami a joghatást kiváltja. Mivel a felmondás joghatásai nem álltak be, a követelés nem járt le, következésképpen az nem esedékes.

Ugyanakkor hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes a követelését számszakilag sem bizonyította. Mindezekre tekintettel a kereset elutasítását kérte.

A bíróság az alperes előadására figyelemmel felhívta a felperest, hogy igazolja azt, hogy a felmondás hatályosult. Figyelmeztette a bíróság a felperest arra, hogy a Pp. 164.§ (1) bek. alapján a felperesnek kell bizonyítania azt, hogy a felmondás folytán a szerződés az általa megjelölt időpontban szűnt meg és vált esedékessé a teljes tartozás.

A bíróság a felperes írásbeli nyilatkozata, a felperes által csatolt kölcsönszerződés, a szerződés 2011. október 6. napján kelt felmondása, a 2011. november 22. napján kelt engedményezési szerződés, a 2011. november 11-i engedményezési nyilatkozat, a felek közti levelezés anyaga, a 2011. december 1. napjától hatályos Üzletszabályzat, a hirdetmények, a kölcsönszámla tényleges lefutását tartalmazó kimutatás alapján tényként állapította meg, hogy az alperes és a felperes jogelődje között 2008. május 23. napján tartozásrendező kölcsönszerződés jött létre.

A Ptk. 523.§ (1) bek. szerint kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A Ptk. 525.§ (1) bek. kimondja, hogy a hitelező azonnali hatállyal felmondhatja a kölcsönt, ha

- a) a kölcsönnek a szerződésben meghatározott célra fordítása lehetetlen,
- b) az adós a kölcsönösszeget a szerződésben meghatározott céljától eltérően használja,
- c) a kölcsönre nyújtott biztosíték értéke jelentősen csökkent és azt az adós a hitelező felszólítása ellenére nem egészíti ki,
- d) az adós vagyoni helyzetének romlása vagy a fedezet elvonására irányuló magatartása veszélyezteti a kölcsön visszafizetésének lehetőségét,
- e) az adós más súlyos szerződésszegést követett el.

Az alperes azért, hogy a kölcsön törlesztőrészeit nem fizette, illetve nem a szerződésben rögzített összeggel fizette, megvalósította a Ptk. 525.§ (1) bek. e) pontjában foglalt felmondási okot.

A felmondás a másik félhez intézett olyan egyoldalú nyilatkozat, amely a szerződést a jövőre nézve megszünteti, így a már teljesített szolgáltatásért ellenszolgáltatás jár, az ellenszolgáltatás nélkül fizetett pénzösszeg pedig visszakövetelhető.

A felmondás, mint szerződési nyilatkozat akkor válik hatályossá, ha róla a másik fél tudomást szerez.

A Ptk. 214.§ (1) bek. értelmében az írásban vagy távirati úton közölt szerződési nyilatkozat hatályosságához az szükséges, hogy az a másik félhez megérkezzen. Ebből következik, hogy önmagában a nyilatkozat elküldése, postára adása ajánlott küldeményként, nem minősül olyan közlésnek, amely folytán a nyilatkozat hatályosul, mert ahhoz az is kell, hogy a nyilatkozat a címzetthez megérkezzen. A törvény nem azt követeli meg, hogy a címzett az írásbeli nyilatkozatot elolvassa annak tartalmáról ténylegesen tudomást szerezzen, megelégszik az írásbeli nyilatkozat tartalmáról való tényleges tudomásszerzés valós lehetőségével, elsősorban az azt tartalmazó okirat birtokba adása révén.

A feladás tényének igazolása viszont önmagában még nem elegendő annak igazolására, hogy a felmondás hatályosan megtörtént. Annak bizonyítása, hogy a nyilatkozat a fogyasztóhoz megérkezett, a felperest terhelte volna. A felperes csatolt ugyan egy ajánlott küldemény postára adását igazoló kivonatot, ebből azonban egyértelműen beazonosítható, hogy az nem a felmondás postára adását tanúsítja, hanem az engedményezésről szóló értesítést tartalmazza.

Felperes a bíróság felhívására a bizonyítási teherre történő tájékoztatást követően sem igazolta, hogy a felmondás az alperes részére kézbesítésre került. Felperes nem bizonyította, hogy a felmondás folytán az általa megjelölt időpontban szűnt meg a felek közötti szerződés, illetve, hogy a felperes által meghatározott időpontban egy összegben vált az alperes teljes tartozása esedékessé. Fentiek alapján az állapítható meg, hogy a szerződés a fizetési meghagyásnak a kötelezett részére való kézbesítésével került felmondásra.

Felperes a keresetleveléhez csatolt több részletfizetési megállapodást is, azonban azt nem bizonyította, hogy a felek között részletfizetési megállapodás – mely tartozáselismerést tartalmaz – érvényesen létrejött volna. A felperes olyan megállapodásokat csatolt ugyanis, amelyeket az alperes nem írt alá, ennél fogva ez legfeljebb felperesi ajánlatnak tekinthető. Elfogadó nyilatkozat hiányában részletfizetési megállapodás nem jött létre.

A felperest terhelte a követelés összegszerűsége tekintetében is a bizonyítási kötelezettség. A felperes köteles ugyanis bizonyítani a díjak, költségek, késedelmi kamat, ügyleti kamat éves mértékét, az alperes általi befizetések elszámolását. A szerződés elválaszthatatlan részét képezi az Általános Üzletszabályzat, a Hirdetmény, a Tartozásrendező kölcsön üzletszabályzata. Az aktuális hirdetmények tartalmazzák az éves kamatot, költségeket díjakat. A felperes három darab hirdetményt csatolt, a 2008. április 1-jétől, 2008. április 15-től és a 2011. október 1-jétől hatályos hirdetményeket. Ez azonban hiányos. A teljes szerződéses időszakot felölelő hirdetményekből lehetne levezetni a díjakat és költségeket. A felperesnek kellett volna bizonyítania követelését a kereset összegszerűsége tekintetében. Ténybelileg és számszakilag részletesen elő kellett volna adnia a díjak, a költségek, a kamat mértékek mely időszakban, milyen összegre módosultak és csatolnia kellett volna az ezt alátámasztó hirdetményeket. Felperes azonban nem csatolta a teljes elszámolási időszak tekintetében valamennyi hirdetményt, az elszámolás adatai ellenőrizhetetlenek. Felperes keresete tényelődásában sem részletezte a követelése összegszerűségét számszakilag, kizárólag a végösszeget közölte mind a tőke, az ügyleti és a késedelmi kamat tekintetében is.

A bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206.§ és a Pp. 264.§ (1) bek. alapján értékelte és a Pp. XXVII. fejezete alapján a kísértékű perek szabályai szerint folytatta le az eljárást, melyre tekintettel a felperes további bizonyítási indítványt már nem terjeszthetett elő és bizonyítékokat sem csatolhat.

Fentiekre figyelemmel a bíróság a felperes keresetét bizonyítatlanság miatt elutasította.

Mivel a felperes pervesztes lett, a bíróság a Pp. 78.§ alapján kötelezte a perköltség megfizetésére, amely az alperes jogi képviselőjének a 32/2003. (VIII.22.) IM rendeletben foglaltak szerint számított díja, vagyis a pertárgy értékének 5%-a, azaz 28.640.-Ft.

A fellebbezési lehetőség a Pp. 233.§-án alapul.

Salgótarján, 2017. február 27.

Fülöpné dr. Kollár Ilona sk.
bíró

AK
Kollár Ilona
2017.02.27.